THOMAS SOWELL

Prea multe doctorate?

∞

Traducere după originalul „Too Many Ph.D.s?”,
Controversial Essays, Hoover Institution, 2002.

Nu e nevoie ca cineva care are o dugheană și vede că i se adună pe rafturi sau în depozit mărfuri necumpărate de nimeni să fie savant ca să-și da seama că e timpul să reducă producția până când stocul scade. Dar o astfel de logică nu se aplică în lumea academică. De ani de zile tot auzim comentarii acide cu privire la numărul excesiv de doctoranzi în științele umaniste. Răspunsul? Guvernul trebuie să creeze noi programe pentru a angaja doctoranzii în exces pe care nimeni altcineva nu vrea să îi angajeze. Creați mai multe burse post-doctorale, astfel încât contribuabilii să poată suporta acești oameni alți ani înainte de a fi, în fine, determinați să pășească în lumea crudă în care noi ceilalți trăim tot timpul. În ultimii 12 ani consecutivi, universitățile americane au depășit toate recordurile anterioare în ceea ce privește numărul de doctorate acordate. Numărul de doctorate acordate în 1997 a fost cu aproape o treime mai mare decât cel înregistrat cu doar un deceniu înainte. Uitați de cerere și ofertă când vine vorba despre mediul academic.

În mod ironic, numărul doctoratelor în științe, inginerie și matematică a scăzut într-o oarecare măsură în ultimii ani, chiar dacă companiile americane recrutează de zor ingineri din India, Rusia și de aiurea. Dar în engleză, istorie și alte domenii umaniste, facultățile inundă piața cu absolvenți pentru care nu există locuri de muncă. În spatele tuturor acestor stranii fenomene academice se află simplul fapt că facultățile și universitățile cheltuiesc banii altora – și nici donatorii, nici contribuabilii nu au timp să monitorizeze ceea ce se întâmplă în campusurile din întreaga țară.

Profesorii de limba engleză își câștigă prestigiul și promovarea profesională prin elaborarea unor teorii ezoterice ale literaturii și prin predicarea altor noțiuni de avangardă. Nu este problema lor dacă elevii din anul doi înțeleg gramatica limbii engleze sau dacă știu vreun adjectiv în afară de „super!".

Iar în sistemul de educație preuniversitar sunt prea mulți absolvenți care se străduiesc să-și obțină propriul doctorat și care câștigă un salariu mizerabil predând cursuri de bază pe care profesorii disprețuiesc să le predea. Reduceți numărul absolvenților: profesorii vor fi nevoiți să se murdărească pe mâini predând cursuri introductive, în loc să își petreacă timpul pregătind lucrări despre sexualitate și Sofocle pentru întâlnirile

Asociației de Limbi Moderne. Este imposibil să ridiculizezi suficient lucrările prezentate la reuniunile Modern Language Association. Adevărul e că ți-ar fi imposibil să citezi unele titluri de lucrări într-un ziar de familie.

O țară bogată precum Statele Unite își poate permite să risipească bani pe multe proiecte prostești. Dar nicio țară nu-și poate permite degenerarea și dihonia născute din lenevia mâinilor cărora doar dracul le găsește de lucru.

Printre marile blesteme ale Lumii a Treia este și numărul uriaș de oameni cu diplome și pretențiile aferente, dar fără nicio abilitate productivă care să contribuie la creșterea nivelului de trai material în aceste țări. Mai rău, acești deținători de diplome de prisos promovează instabilitatea politică și haosul economic prin demagogie și politici bazate pe ideologiile la modă care nu au fost nicicând supuse testului realității.

A fost nevoie de decenii pentru ca America Latină să depășească „teoria dependenței", care punea faptul că aceste regiuni se târăsc în urma națiunilor industriale din Europa și America de Nord pe seama manevrelor malefice ale yankeilor și ale altor imperialiști. Pentru

întregi generații standardul de viață a fost compromis prin experimentarea unor politici bazate pe teorii pe jumătate inventate conform cărora fiecare țară ar trebui să devină „independentă” de piața mondială prin producerea propriilor produse care să înlocuiască produsele pe care le importa înainte.

America Latină nu a fost singura care a promovat politici economice autodistructive, bazate pe moda ideologică impusă de deținătorii de diplome inutilizabile. Multe țări africane au avut nevoie de zeci de ani de experimente dezastruoase cu politici socialiste înainte ca unele dintre ele să se lepede cu întârziere de aceste nostalgii și să se îndrepte către politici orientate spre piață, care au început, în sfârșit, să ridice standardele de viață ale popoarelor lor peste nivelul în care se aflau atunci când erau colonii ale puterilor imperialiste europene. Statele Unite nu sunt, desigur, o țară din lumea a treia. Dar are mulți oameni mai puțin norocoși, ale căror aspirații pentru o viață mai bună pot fi risipite inutil de ideile celor care au fost protejați de realitate în numele educației.

TERRA LIBERTAS